

ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ
ที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต

Opinions of People in Chaiyaphum City Municipality toward the
Adoption of the Philosophy of Sufficiency Economy in Daily Life

เพ็ญนภา สุขเสริม¹ ฤทธิชัย ผานาค²

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต และ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตกับสถานภาพส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม จำนวน 2 ตอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ระดับการศึกษาอนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 51.00 อายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.00 อาชีพ พ่อบ้าน/แม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 32.00 รายได้ต่อเดือน 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.00 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00

2. ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตอยู่ในระดับมาก จึงยอมรับกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. สถานภาพส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตในรายการของระดับการศึกษาและอาชีพ จึงยอมรับกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนอายุ รายได้ต่อเดือนและจำนวนสมาชิกในครัวเรือนไม่มีความสัมพันธ์ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: ความคิดเห็นของประชาชน เศรษฐกิจพอเพียง เทศบาลเมืองชัยภูมิ

¹ อาจารย์ประจำสาขาสาขาวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

² อาจารย์ประจำสาขาสาขาวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

Abstract

The purposes of this research were to study opinions of people in Chaiyaphom City Municipality toward the adoption of the philosophy of sufficiency economy in daily life. To examine the relationship of the opinions of people in Chaiyaphom City Municipality toward the adoption of the philosophy of sufficiency economy in daily life as classify by demographic factors. The research sample used for the study were 100 people residing in Chaiyaphom City Municipality, Chaiyaphom province. The research instrument was a survey questionnaire. The statistics used for data analyses were mean, standard deviation, and Pearson's Correlation Coefficient.

The findings were as follows:

1. The majority of the respondents were attained diploma degree (51 %), age between 31-40 year old (32 %), occupation of housewife or head of the family (32%), monthly income between 5,001-10,000 baht (35%) and number of member in the household less than 2 person (38 %).

2. Opinions of people in Chaiyaphom City Municipality toward the adoption of the philosophy of sufficiency economy in daily life as a whole were at the highest level.

3. There were no significance difference of opinions of people in Chaiyaphom City Municipality to the adoption of the philosophy of sufficiency economy in daily life in aspect of age, monthly income, and number of member in the household.

Keywords: Opinions of People, Sufficiency Economy, Chaiyaphom City Municipality

บทนำ

ประเทศไทยได้เผชิญภาวะการณตคต่าทางเศรษฐกิจ ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อการค้าปลีกของประเทศอย่างกว้างขวาง ค่าครองชีพสูงขึ้นจากอัตราเงินเฟ้อ และค่าขนส่งตลอดจนค่าสาธารณูปโภคภาคอุตสาหกรรม การค้า การบริการ ชะลอการผลิตและทยอยปิดตัวลงทำให้เกิดภาวะการณว่างงานสูงขึ้นกำลังส่วนหนึ่งต้องกลับภูมิลำเนาในชนบท (หมู่บ้าน ตำบล) ขาดรายได้จนเดือดร้อนเป็นปัญหาใหม่ที่เข้าไปทับรวมกัน หรือปัญหาในชนบทที่มีอยู่เดิมในระยะที่ผ่านมาไม่ได้แก้ไขอย่างจริงจัง ส่งผลให้ปัญหาดังกล่าวทวีความรุนแรงขึ้นเป็นลำดับอัน ได้แก่ ปัญหาความอยากจน ขาดที่ทำกิน ยาเสพติด อาชญากรรม โรคเอดส์ และโสเภณี ตลอดจนปัญหาความอ่อนแอทางสังคม ครอบครัว ชุมชน ในชนบท เศรษฐกิจไทยจะวิกฤตอีกสักเพียงใดก็ตาม เศรษฐศาสตร์แนวโลกาวิวัฒน์ก็ยังเป็นเศรษฐศาสตร์กระแส

หลักของประเทศต่อไป เพราะเห็นว่าสถาบันการศึกษา สมาคม และ องค์กรธุรกิจต่างๆ ตลอดจนรัฐบาล และหน่วยงานของรัฐบาล ฯลฯ ยังทำหน้าที่ผลิตซ้ำทางอุดมการณ์ ความเชื่อในลัทธิเสรีนิยมใหม่อยู่เป็นกิจวัตรประจำวัน ในปัจจุบันอาจจะมีชนชั้นกลาง (ทั้งที่อยู่ภาคเอกชน รัฐบาล และรัฐวิสาหกิจ) จำนวนไม่น้อยบวกกับกองทัพสำรองของประชาชนชั้นกลาง (บรรดานักเรียนและนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษา และ ระดับอุดมศึกษา) ตลอดจนบรรดาลูกจ้างหลายล้านคนในโรงงานที่รู้สึกหวั่นไหวกับความไม่แน่นอน และอนาคตของตนเองในตลาดแรงงานมากขึ้นเป็นลำดับ กระนั้นก็ตาม กลุ่มคนเหล่านี้ก็จะบีบบังคับด้วยเหตุผลทางเศรษฐกิจให้ไหลเลื่อนไปตามกระแสว่าเศรษฐกิจโลกาวิวัฒน์ไม่ว่าจะขาดความมั่นใจสักเพียงใดก็ตาม เนื่องจากภายใต้ระบบเศรษฐกิจปัจจุบัน พวกเขายังไม่พบว่ามี ทางเลือกอื่นที่จะดูสมเหตุสมผลให้คำมั่นสัญญาต่ออนาคต ตลอดจนสามารถตอบสนองความจำเป็นและแบบแผนการบริโภคของพวกเขาเหล่านี้ได้ดียิ่งกว่านี้ กล่าวได้ว่า คนจำนวนมากของประเทศ จำเป็นต้องปรับตัวตามกระแสพัฒนาเศรษฐกิจแบบโลกาวิวัฒน์ต่อไปแม้ว่าจะรู้สึกหวั่นไหวและไม่แน่นอนต่อในอนาคตของตนก็ตาม

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ได้ทรงวางพื้นฐานแนวทางพระราชดำริสู่ความพอเพียง โดยได้ทรงกำหนดความเป็นแนวคิดที่เน้นหนักสู่ทางสายกลาง ค่อยเป็นค่อยไประเบิดจากข้างใน ซ้ำๆ แต่มั่นคง ยากทำให้ง่าย และขาดทุนคือกำไร ซึ่งพอจะสรุปได้ว่า ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ กรอบแนวคิดในการพัฒนาชีวิต ครอบครัว สังคม ในทุกภาคส่วนเพื่อให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างสมดุล มั่นคง ยั่งยืน ทามกลางกระแสโลกาวิวัฒน์และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (ธันวาคม จิตต์สงวน, 2550)

เทศบาลเมืองชัยภูมิ เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งได้มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ ดังเห็นได้จากโครงการและจัดกิจกรรมต่างๆ ซึ่งคณะผู้บริหาร ผู้อำนวยการกอง และเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองชัยภูมิ ได้เข้ามามีส่วนร่วมด้วย เช่น โครงการพัฒนาด้านการเกษตรอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ซึ่งดำเนินการภายในศูนย์ศึกษาการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และนำผลสำเร็จไปถ่ายทอดสู่ประชาชนให้เกษตรกรมีความรู้ในวิชาการเกษตรแผนใหม่ และโครงการตามแนวพระราชดำริเกษตรพอเพียง โดยนำพันธุ์ปลาไปปล่อย ยังบ่อน้ำ ๓ สวนเกษตรพอเพียง เป็นต้น (เทศบาลเมืองชัยภูมิ, 2560) แต่เนื่องจากวิกฤตการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน มีเพียงแนวคิดทฤษฎีทางเศรษฐกิจชุมชนแบบพึ่งตนเองเท่านั้น ที่กล้าให้คำมั่นสัญญาว่าเกษตรกรที่ดำรงการผลิต และดำรงชีพแนวทางนี้จะไม่เพียงแต่ “พออยู่ พอกิน” ในระยะเวลาเริ่มต้นเท่านั้น แต่จะ “อยู่ดี มีสุข” ในระยะต่อไปด้วย โครงการต่างๆ ในพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว “เศรษฐกิจพอเพียง” และ “เศรษฐกิจชุมชนแบบพึ่งตนเอง” ของบรรดานักปราชญ์ชาวบ้าน นักพัฒนาองค์กรเอกชน นักวิชาการจำนวนหนึ่งและของกระทรวงมหาดไทยอยู่ในกระแสแนวคิดเดียวกัน แม้ว่าแต่ละทฤษฎีจะมีมุมมองที่แตกต่างกันก็ตาม

ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว หลักเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งเป็นปรัชญาพระราชทานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ จึงเป็นทางออกของประเทศ ซึ่งรัฐบาลได้จัดทำ

เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 โดยจะได้บัญญัติปรัชญาพระราชทานของ พระองค์ท่านมาใช้เป็นยุทธศาสตร์พัฒนาชาติ โดยสนับสนุนและผลักดันให้หน่วยงาน สถาบันทุกระดับ ทั้งในระดับชาติ ระดับชุมชน และระดับครัวเรือน นำไปปรับใช้เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางด้านสังคม เศรษฐกิจในระดับชาติ ระดับชุมชน และระดับครอบครัวอย่างยั่งยืน

ตามที่กล่าวมาข้างต้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าแนวทางการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ ตามนโยบายของ รัฐบาลมอบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้นำนโยบายนี้ สู่การปฏิบัติกับประชาชน ในการนำแนว ปรัชญานี้ไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมได้อย่างถูกต้อง และประสบผลสำเร็จของประชาชนในการดำรงชีวิต อย่างมีความสุขอย่างมีสุข มั่นคงและยั่งยืนสามารถพึ่งพาตนเองได้เป็นอย่างดี และถ้าทุกครัวเรือน สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างเข้มแข็ง ชุมชนก็จะเข้มแข็ง สุดท้ายประเทศไทยก็จะเข้มแข็งและยั่งยืน ตลอดไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตกับสถานภาพส่วนบุคคล

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตอยู่ในระดับมาก
2. สถานภาพส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต ผู้ศึกษามุ่งศึกษาหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่สามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตได้ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนพฤษภาคม – สิงหาคม 2560

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ มีประชากรทั้งสิ้น 26,856 คน แยกเป็น ชาย 13,135 คน หญิง 13,721 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา เพื่อให้ได้ขนาดของตัวอย่างที่จะนำมาใช้ในการศึกษาที่เหมาะสมกับประชากรจำนวนมากที่เป็นประชากรปกติจึงนำสูตรของยามาเน่ (Yamane, 1976) มาใช้ ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่พักอาศัยในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จำนวน 394 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่อง อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check list)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

กำหนดน้ำหนักคะแนนความคิดเห็นของประชาชน ดังนี้

5 หมายถึง ประชาชนมีความรู้สึกเห็นด้วยในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง ประชาชนมีความรู้สึกเห็นด้วยในระดับ มาก

3 หมายถึง ประชาชนมีความรู้สึกเห็นด้วยในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง ประชาชนมีความรู้สึกเห็นด้วยในระดับ น้อย

1 หมายถึง ประชาชนมีความรู้สึกเห็นด้วยในระดับ น้อยที่สุด

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองจากชุมชนต่างๆ ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึง สิงหาคม 2560 จำนวน 394 คน ตามจำนวนของกลุ่มตัวอย่างนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง ตรวจสอบและตรวจหาความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสังเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต และสร้างเครื่องมือประเภทแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 2 สร้างแบบสอบถาม โดยการกำหนดประเด็นให้ครอบคลุมตามกรอบแนวคิดในการศึกษา (Conceptual framework) ทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของแบบตรวจรายการ (Check list) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) เสร็จแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบแก้ไข

ขั้นตอนที่ 3 การนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาเสนอแนะมาปรับปรุงอีกครั้ง

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับประชาชนในเขตเทศบาลเขาพระงามซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.957

ขั้นตอนที่ 5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้ เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบเป็นครั้งสุดท้าย

ขั้นตอนที่ 6 จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลศึกษาต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่อง อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน วิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้เกณฑ์ประเมินค่าเฉลี่ย ดังนี้ (Best, 1986 : 182)

คะแนนเฉลี่ย	4.51-5.00	หมายความว่า การมีความรู้สึกเห็นด้วยในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.51-4.50	หมายความว่า การมีความรู้สึกเห็นด้วยในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.51-3.50	หมายความว่า การมีความรู้สึกเห็นด้วยในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51-2.50	หมายความว่า การมีความรู้สึกเห็นด้วยในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.50	หมายความว่า การมีความรู้สึกเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

3. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตกับสถานภาพส่วนบุคคล ด้วยการทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient)

2. หาค่าร้อยละ (Percentage)

3. การหาค่าเฉลี่ย (\bar{x})
4. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
5. การทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ระดับการศึกษาอนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 51.00 อายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.00 อาชีพ พ่อบ้าน/แม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 32.00 รายได้ต่อเดือน 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.00 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00

2. ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$, S.D.= 0.87) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยรายการที่มีความเข้าใจสูง 5 ลำดับแรก คือ 1) ท่านคิดว่า การก่อหนี้ที่มีได้ก่อให้เกิดรายได้ หรือมิใช่เป็นการนำเงินไปลงทุนเพื่อให้เกิดรายได้เพิ่ม แต่ส่วนใหญ่จะเป็นการซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ชีวิตของท่าน อาทิ เครื่องปรับอากาศ เครื่องเสียง โทรศัพท์มือถือ ฯลฯ นั้น มีความจำเป็นสำหรับท่านและครอบครัวเพียงใด ($\bar{x} = 4.46$, S.D.= 0.74) 2) ท่านคิดว่าการจัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และจัดสรรเงินเพื่อการออมและเพื่อใช้จ่ายโดยจะออมเงินตามแผนและไม่ใช้จ่ายเงินเกินกว่างบประมาณที่ตั้งแผนไว้อย่างสม่ำเสมอมีความสำคัญเพียงใด ($\bar{x} = 4.41$, S.D.= 0.68) 3) ในการตัดสินใจซื้อสินค้า/บริการ ท่านคำนึงถึงความพอใจ ความหรูหรา ชื่อเสียงของสินค้า/บริการ มากกว่าคำนึงถึงประโยชน์หรือความคุ้มค่า มากน้อย เพียงใด ($\bar{x} = 4.35$, S.D.= 1.02) 4) ท่านคิดว่าท่านมักใช้จ่ายเงินในการซื้อสินค้า/บริการ เพื่อบริโภค/อุปโภค ที่ค่อนข้างเกินความจำเป็นหรือเกินฐานะ ($\bar{x} = 4.32$, S.D.= 0.86) 5) ท่านคิดว่าได้นำหลักศาสนามาใช้ในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับใด เช่น ประพฤติดี ละเว้นชั่ว ยึดมั่นในศีลห้า ($\bar{x} = 4.31$, S.D.= 0.81) รายการที่มีความเข้าใจต่ำ 5 ลำดับแรก ได้แก่ (1) ท่านมีการอบรมสั่งสอน/แนะนำ/ตักเตือน/ให้ความรู้แก่ผู้อยู่ในความดูแลหรืออุปการะ เช่น บุตร ญาติพี่น้อง ในเรื่องการประหยัดไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ฯลฯ ($\bar{x} = 3.94$, S.D.= 0.97) (2) เมื่อท่านจะดำเนินกิจกรรมใดๆ ท่านมักจะวางแผนก่อนเสมอ เช่น การเดินทางไปต่างจังหวัด การใช้จ่ายภายในครอบครัว ($\bar{x} = 3.94$, S.D.= 0.94) (3) ท่านมีกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว เช่น รับประทานอาหารร่วมกัน การปลูกผักสวนครัว การออกกำลังกาย ทัศนศึกษา การไปเยี่ยมญาติ ในโอกาสสำคัญ เพื่อให้เกิดความอบอุ่นภายในครอบครัวมากน้อยเพียงใด ($\bar{x} = 3.95$, S.D.= 0.94) (4) ท่านคิดว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในเรื่องต่างๆ เช่น เศรษฐกิจสังคม การเมือง ฯลฯ มีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตในระดับใด ($\bar{x} = 3.98$, S.D.= 0.98) (5) ปัจจุบันในโลกยุคข่าวสาร ท่านคิดว่าการใช้ความรู้จากสื่อต่างๆ เพื่อใช้ในการตัดสินใจดำเนินกิจกรรมใดๆ นั้น ไม่เพียงพอ แต่ต้องใช้ทักษะในการ ติดต่ออย่างรอบคอบ ระมัดระวัง ($\bar{x} = 4.07$, S.D.= 0.97)

3. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพส่วนบุคคล กับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต พบว่า ระดับการศึกษาและอาชีพ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต

4. การทดสอบสมมติฐานการศึกษา

4.1 ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตอยู่ในระดับมาก จึงยอมรับกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.2 สถานภาพส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตในรายการของระดับการศึกษาและอาชีพ จึงยอมรับกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนอายุ รายได้ต่อเดือน และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน ไม่มีความสัมพันธ์ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. การก่อหนี้ที่มีได้ก่อให้เกิดรายได้ หรือมิใช่เป็นการนำเงินไปลงทุนเพื่อให้เกิดรายได้เพิ่ม แต่ส่วนใหญ่จะเป็นการซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ชีวิตของประชาชน อาทิ เครื่องปรับอากาศ เครื่องเสียง โทรศัพท์มือถือ ฯ นั้น มีความจำเป็นสำหรับประชาชนและครอบครัว ซึ่งแสดงว่าประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ มีความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างดี รู้จักการปฏิบัติตัว และรู้ว่าการกระทำดังกล่าวมิได้เป็นการกระทำที่จะทำให้ตนเองหรือครอบครัวมีความสุขสะดวกสบายอย่างแท้จริง เพราะผลที่ตามมาคือหนี้สินที่จะทำให้เกิดความทุกข์ทั้งกายและใจและจะสร้างความเดือดร้อนทั้งตนเองและครอบครัวจนถึงประเทศชาติ อาทิเช่น ภาครัฐต้องช่วยแก้ไขหนี้ในระบบในปัจจุบันนี้ เป็นต้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญจา อ่อนชิต (2547) ที่ศึกษาของชุมชนบ้านสามเขา ชี้ให้เห็นว่า หนี้สินของชุมชนได้มาพร้อมกับความเจริญจากการพัฒนาที่มุ่งเน้นเรื่องการแข่งขันและการส่งเสริมค่านิยมด้านวัตถุ วิถีชีวิตของคนในชุมชนได้เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว

2. การจัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และจัดสรรเงินเพื่อการออมและเพื่อใช้จ่ายโดยจะออมเงินตามแผน และไม่ใช้จ่ายเงินเกินกว่างบประมาณที่ตั้งไว้อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งแสดงว่าประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิมีความคิดเห็นว่าการจัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และจัดสรรเงินเป็นสิ่งจำเป็น เพราะบัญชีจะสามารถสะท้อนให้เราเห็นค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น ไม่เหมาะสม ซึ่งสามารถตัดทอนลงได้ และใช้เหตุผลในการพิจารณาตัดสินใจครั้งต่อไป สิ่งใดจำเป็น สิ่งใดฟุ่มเฟือย และควรจัดสรรให้พอเพียงกับชีวิตประจำวัน และเก็บเงินส่วนที่เหลือเพื่อเป็นเงินออมหรือกมิกู้มกันในวันยามฉุกเฉิน เก็บไว้ในภายหน้าสำหรับเป็นสิ่งที่จำเป็นของตนเองและครอบครัว จะได้ไม่ต้องเป็นหนี้สิน ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาพร สุปัญญา (2550) ศึกษาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติจริงของแกนนำหมู่บ้านที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง จังหวัดขอนแก่น

3. ในการตัดสินใจซื้อสินค้า/บริการ ประชาชนคำนึงถึงความพอใจ ความหรูหรา ชื่อเสียงของสินค้า/บริการ มากกว่าคำนึงถึงประโยชน์หรือความคุ้มค่า ซึ่งแสดงว่าประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิมีความคิดเห็นว่าการเลือกซื้อสินค้าควรจะใช่เหตุผลว่า พิจารณาว่าสิ่งเหล่านั้นมีความจำเป็นจริงหรือไม่ ฐานะอย่างไร เราควรใช้อย่างไร ฐานะทางการเงินพอที่จะทำแบบนั้นไหมใหม่ หรือเราสามารถใช้จ่ายที่คุณภาพใกล้เคียงกันแต่ราคาถูกกว่า เพื่อที่จะได้เก็บเงินส่วนที่เหลือไว้เป็นเงินออมในยามจำเป็นต่อไปต่อไป มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุลักษณ์ เสี่ยมลักษณ์ (2554) ซึ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างข้าราชการตำรวจน้ำส่วนใหญ่ที่มีรายได้นอกเหนือจากเงินเดือนนี้สิ้นจากการซื้อสินค้าเงินผ่อนการใช้เครดิต และไม่ได้คิดว่าตนเองใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็น

4. ใช้จ่ายเงินในการซื้อสินค้า/บริการ เพื่อบริโภค/อุปโภค ที่ค่อนข้างเกินความจำเป็นหรือเกินฐานะ ซึ่งแสดงว่าประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิมีความคิดเห็นว่าการใช้จ่ายเงินอย่างฟุ่มเฟือยไม่มีเหตุผลเป็นสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติเพราะนอกจากเงินที่มีจะหมดไปอย่างไม่คุ้มค่าแล้ว อาจจะทำให้เดือดร้อนไปกู้ยืมจากที่อื่นมาทำให้เกิดทุกข์ ต้องหาเงินมาชำระหนี้สิน ใช้จ่ายไม่พอเดือน ทำให้เกิดการทะเลาะกันในครัวเรือน สุดท้ายก็มีปากเสียงทะเลาะแตกแยกได้ จึงไม่มีความจำเป็นที่จะใช้เงินในการซื้อสินค้า/บริการ เพื่อบริโภค/อุปโภค เกินฐานะ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุลักษณ์ เสี่ยมลักษณ์ (2554) ซึ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างข้าราชการตำรวจน้ำส่วนใหญ่ผ่อนเงินซื้อรถยนต์และเป็นหนี้การใช้เครดิตสโมสร/ร้านค้า และชำระคืนโดยหักเงินเดือน

5. ได้นำหลักศาสนาใช้ในการดำเนินชีวิต เช่น ประพฤติดี ละเว้นชั่ว ยึดมั่นใน ศีลห้า ซึ่งแสดงว่าประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิมีความคิดเห็นว่าการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนาเดินทางสายกลาง พอใจตามฐานะที่ตนมี ไม่สร้างความเดือดร้อน ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เป็นส่วนหนึ่งของการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและหลักศาสนาใช้ในการชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีความสอดคล้องกับ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (2549) ที่สรุปได้ว่าเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ยึดหลักทางสายกลาง ที่ชี้แนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติของประชาชนทุกระดับ ให้ดำเนินไปในทางสายกลาง มีความพอเพียง และมีความพร้อมที่จะจัดการต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในซึ่งจะต้องอาศัยความรอบรู้ รอบคอบและระมัดระวัง ในการวางแผนและดำเนินการทุกขั้นตอน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรมีการอบรม แนะนำ ตักเตือน หรือให้ความรู้ แก่ประชาชนในเขตเทศบาล
2. ประชาชนในเขตเทศบาลควรจะวางแผนก่อนดำเนินกิจกรรมใดๆ เสมอ
3. ประชาชนในเขตเทศบาลควรมีกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว
4. ประชาชนในเขตเทศบาลควรมีการใช้ความรู้จากสื่อต่างๆ เพื่อใช้ในการตัดสินใจ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตในพื้นที่อื่นๆ ที่พบปัญหาในการดำรงชีวิตโดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ

บรรณานุกรม

- เทศบาลเมืองชัยภูมิ. (2560). ข้อมูลพื้นฐาน : เทศบาลเมืองชัยภูมิ. [ออนไลน์]. สืบค้นจาก http://www.chaiyaphummunipality.com/?page_id=30
- ธัญญา จิตต์สงวน. (2550). "การพัฒนาที่ยั่งยืนตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง: กระแสไท ในความเป็นกระแสสากล" ในการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 3 ของนักเศรษฐศาสตร์ วันที่ 12 ตุลาคม 2550 ณ ห้องสุธรรม อารีกุล อาคารสารนิเทศ 50 ปี คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประภาพร สุปัญญา. (2550). การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติจริงของแกนนำหมู่บ้านที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เพ็ญญา อ่อนชิต. (2547). การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการแก้ไขปัญหาความยากจน กรณีศึกษาชุมชนบ้านสามขา อ.แม่ทะ จ.ลำปาง. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- ศูนย์ศึกษาเศรษฐกิจพอเพียง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (2549). หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. [ออนไลน์]. สืบค้นจาก <http://cse.nida.ac.th:80/default.htm>.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี. (2560, กุมภาพันธ์). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564). [ออนไลน์]. สืบค้นจาก http://www.nesdb.go.th/ewt_news.php?nid=6420.
- สุลักษณ์ เสี่ยงมลักษณ์. (2554). ภาวะการมีหนี้สินและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินของข้าราชการตำรวจน้ำ. สารนิพนธ์หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการจัดการโครงการสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- อดิศักดิ์ สมแสน. (2558, กรกฎาคม – ธันวาคม). การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืนตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในเขตพื้นที่ปกครองพิเศษ (เมืองพัทยา). วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, ปีที่ 9 ฉบับที่ 2, หน้า 28-38.
- Best, J. W. (1986). *Research in Education*. (4th ed.). Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall.
- Yamane, T. (1976). *Statistics: An introductory analysis*. (2nd ed.). New York: Harper and Row.